

**ΟΜΙΛΙΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΠΑΤΡΩΝ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ
ΣΤΗΝ ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ-ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ ΠΑΛΑΙΩΝ
ΠΑΤΡΩΝ ΓΕΡΜΑΝΟΥ.**

13.6.2021.

Καθώς ὑποκλινόμεθα σήμερα μπροστά στον ἀτίμητο θησαυρό, στά ἡρωϊκά καί ἔνδοξα τοῦ Παλαιῶν Πατρῶν Ὅστέα καί τόν λαμπρόν καί ἀνεπανάληπτον ἡμῶν Ἱεράρχη μακαρίζομε, ἐπιτακτικόν τό χρέος αἰσθανόμεθα, τάς εὐχαριστίας, νά ἐκφράσωμε, πρὸς Ὑμᾶς ἀγιώτατοι ἀδελφοί Ἀρχιερεῖς, οἱ ὅποιοι ἐκάματε τόν κόπον νά ἔλθετε στήν Ἀποστολική καί περιάκουστη τῶν Πατρῶν πόλη καί Μητρόπολη διά νά τιμήσωμε τῆς Ἑλλάδος τό μέγα κλέος, τόν κλεινόν καί ἔνδοξον Ἱεράρχην, τόν Ἐθνεγέρτην Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανό.

Εὐγνωμόνως εὐχαριστοῦμε τόν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Ἱερώνυμον καί τήν Ἱεράν Σύνοδον, διά τήν ἀπόφασιν νά πραγματοποιηθῆ καί αὐτή ἡ ἐκδήλωσις στό πλαίσιο τῶν ἑορτασμῶν διά τήν συμπλήρωσιν τῶν 200 ἐτῶν ἀπό τήν Ἐπανάσταση τοῦ 1821. Εὐχαριστοῦμε τόν Ἐκπρόσωπον τῆς Ἱεράς Συνόδου καί τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου, Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Νέας Ἰωνίας καί Φιλαδελφείας κ. Γαβριήλ, τόν Σεβασμιώτατον Ἅγιον Δημητριάδος καί Ἀλμυροῦ κ. Ἰγνάτιον, ὁ ὅποιος ὡς Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς Πολιτιστικῆς ταυτότητος εἶχε ἀναλάβει τήν εὐθύνη καί τό βάρος τῶν Συνεδρίων κατ' ἔτος καί τῆς ἐκδόσεως τῶν τόμων, ὡς καί τήν ὅλην εὐθύνη μετά τῶν Συνεργατῶν του, διά τήν κατάρτιση τοῦ προγράμματος τῶν ἑορτασμῶν, ὡς καί τόν Πανοσιολογιώτατον Ἀρχιμ. π. Βαρθολομαῖον Ἀντωνίου, Γραμματέα τῆς Ἐπιτροπῆς Πολιτιστικῆς ταυτότητος τῆς Ἱεράς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἰδιαιτέρως, διά μίαν εἰσέτι φοράν, εὐχαριστῶ τόν σεμνόν καί λόγιον, τόν φίλτατον Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Γόρτυνος καί Μεγαλοπόλεως κ. Ἱερεμίαν, τόν ὁποῖον ἐκπροσωπεῖ ὁ κατά πάντα ἄξιος καί δραστήριος Πρωτοσύγκελλός του, π. Ἰάκωβος Κανάκης καί τά μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱστορικῆς Βιβλιοθήκης τῆς Δημητσάνης, τήν ὑπεύθυνη τῆς Βιβλιοθήκης καί τούς συνεργάτας της, τόν κ. Δήμαρχον Γορτυνίας, κ. Εὐστάθιον Κοῦλη, τήν Πρόεδρο τῆς Τοπικῆς Κοινότητος Δημητσάνης, τόν Πρόεδρον καί τά Μέλη τῆς Ἀδελφότητος Δημητσανιτῶν, τό Ὑπουργεῖο Ἐθνικῆς Ἀμύνης καί τούς Διοικητάς Τριπόλεως καί Πατρῶν, τήν Ἑλληνική Ἀστυνομία καί ὄλους ὅσοι συνείργησαν διά νά ἔχωμε αὐτή τή χαρά καί εὐλογία τῶν λαμπρῶν ἑορτασμῶν μέ τήν παρουσία καί σωματικῶς τοῦ μεγάλου Ἐθνεγέρτου, τούς τοπικούς Ἀρχοντας, τόν Ἱερόν Κλήρον καί τόν εὐσεβῆ Πατραϊκό Λαό.

Ἀλλά καί στοχασμόν νά ποιήσωμε καί ἕως τίς ἐσχατιές τοῦ σύμπαντος νά διακηρύξωμε, τί εἶναι αὐτός ὁ τόπος καί ποιὰ ἢ ταυτότητα αὐτῆς τῆς χώρας, τήν ὁποίαν ἐμεῖς ὡς ἐπί γῆς παροικίαν ἔχομεν.

Αὐτός ὁ τόπος, εἶναι ἄλλος οὐρανός, εἶναι ὄλος φῶς, εἶναι δόξα, εἶναι χάρη καί κλέος.

Ἡ Ἑλλάδα εἶναι ἡ Πατρίδα μας, στῆς ὁποίας τή γῆ,
ἔχει ὁμορφιά καί χάρη,
τό ταπεινότερο δεντρί
τό πιό φτωχό χορτάρι.

Κί ἂν κάποιοι σπεύσουν νά μᾶς ποῦν ὅτι τά ὑψηλά φρονοῦμε γιά τήν χώρα μας, θά τούς ἀποδείξωμε, μέ μάρτυρα τόν οὐρανό, τᾶστρα καί τούς ἀγγέλους, ὅτι ὅποια γλῶσσα καί ἂν χρησιμοποιοῦμε καί ὅποιοι λόγοι ἀπό τό ἔρκος τῶν ὀδόντων μας καί ἂν ἐξέλθουν εἶναι φτωχοί καί λίγοι τήν ἀλήθεια νά ἀποδώσουν καί τήν δόξα νά ὁμολογήσουν.

Εἶναι λίγοι καί μικροί οἱ λόγοι μας, τήν ἀπαστράπτουσα χάρι καί τήν ἱστορία τήν αἱματογραμμένη νά χαρακτηρίσουν, ἡ ὁποία εἶναι στά οὐράνια βιβλία, χρυσέοις γράμμασι, κατακεχωρημένη.

Τούτη ἡ γῆ ἀπό αἰῶνες, ἤ τί λέγω ἀπό χιλιετίες, σκλαβιάς ζυγό δέν ἀνέχτηκε. Τούτη ἡ χώρα, μάνα τῆς ἐλευθερίας γνωρίστηκε, ἀφοῦ ἐλεύθερο ἐπλασε ὁ Θεός τόν ἄνθρωπο.

Τοῦτος ὁ τόπος πρῶτος τήν Ἀλήθεια ἀγάπησε καί τόν Ἰησοῦν Χριστό στήν καρδιά του ἐκλείσε.

Τούτη τή γῆ τήν πάτησαν καί τήν περπάτησαν πόδια εὐλογημένα καί τήν καλλιέργησαν χέρια ἁγιασμένα. Τήν πότισαν μέ δάκρυ καί μέ αἷμα ἥρωες καί μάρτυρες γιά τήν πίστη στόν ἀληθινό Θεό καί τήν ἐλευθερία.

Σ' αὐτά τά χώματα ἄνθισαν ἄνθη εὐωδέστατα γιατί, τά φύτεψαν καί τά πότισαν μέ τό δάκρυ, τόν ἰδρῶτα καί τό αἷμα τους, ζηλωτές σάν τό Γερμανό καί πλειάδα Ἱεραρχῶν, καί ἄλλων Κληρικῶν καί λεβεντόψυχων ἀγωνιστῶν, πού στάθηκαν πύργοι ἄσειστοι καί ἄντεξαν στά ἀνεμοβόρια καί τίς ἀστραπές.

Αὐτή ἡ χώρα ἄντεξε σκλαβιές καί καταφρόνιες, γιατί τά παιδιά της, ποτέ δέν ἐσκυψαν τό κεφάλι, δέν λύγισαν τή ράχη τους, δέν κίότεψαν, δέν παραδόθηκαν, ἀλλά ὅταν χρειάστηκε μαρτυρικά στά ὕψη ἀνέβηκαν γιά νά στεφανωθοῦν ἀπό τοὺς ἀγγέλους καί νά λάμπουν στό οὐράνιο στερέωμα.

Τούτη ἡ Πατρίδα, στάθηκε ἀνάχωμα, ὥστε οἱ βάρβαροι πέρα ἀπ' αὐτή νά μή περάσουν.

Αὐτή ἡ Πατρίδα θυσιάστηκε, ὥστε ἡ Δύση νά μή γνωρίση τοὺς σταυρούς, τίς κρεμάλες, τοὺς ἀνασκολοπισμούς, τοὺς βιασμούς, τίς φυλακές, τό παιδομάζωμα, τά σκλαβοπάζαρα καί τά χαρέμια. Δυστυχῶς ποτέ δέ τῆς τό ἀναγνώρισαν.

Σ' αὐτήν τήν πατρίδα ὁποιο λιθάρι καί νά σηκώσης, θά βρῆς, ἁγιασμένα κόκκαλα, ἀπό τά παληά μέχρι καί σήμερα.

Αυτή ἡ Πατρίδα, εἶναι ἐκείνη πού ἀπέδειξε ὅτι ὅταν ἔχης, ρίζες βαθιές, ἰδανικά, ἀξίες, ἀντέχεις, «ἀνθεῖς καί φέρνεις κι ἄλλο».

Ἀλήθεια, ποιός ἄλλος Λαός θά διατηροῦσε τήν ταυτότητά του τόσους αἰῶνες, μέσα ἀπό φορική καταπίεση καί καταφρόνια,. Οὔτε 10 χρόνια, ἄλλη φυλή δέν θ' ἄντεχε μέσα ἀπό τέτοια βασανιστήρια.

Καί κράτησε καί ἄντεξε, νίκησε καί δοξάστηκε γιατί εἶχε Γρηγορίους καί Γερμανούς καί Κολοκοτρώνηδες καί Νικηταράδες καί Λόντους καί Ζαΐμηδες καί Πετιμεζάδες, Καρατζάδες καί Γιαννιάδες. Γιατί εἶχε ἀγωνιστές Καλογέρους καί Παπάδες. Γιατί εἶχε Ἀγία Λαύρα καί Μέγα Σπήλαιο καί Λάβαρο τοῦ 21 καί τόλμη καί θάρρος καί ἀπόφαση ἢ γιά τήν νίκη ἢ τή θανή. Γιατί εἶχε Κρυφό Σχολεῖο πού θέριεψε μέσα στίς Ἐκκλησιές καί τά Μοναστήρια καί κάτω ἀπό τό τρεμάμενο, τοῦ καντηλιοῦ τό φῶς, τοῦ σκλάβου τήν ἀποσταμένη ἐλπίδα.

Γί αὐτό στεκόμαστε σήμερα μπροστά στοῦ Γερμανοῦ τά Λεῖψανα. Γί αὐτό τόν τιμᾶμε καί μαζί του ὅλους ὅσοι τόσους αἰῶνες στάθηκαν τῆς πίστεως καί τῆς λευτεριάς οἱ φάροι.

Γιά νά ποῦμε καί νά διακηρύξωμε, ὅτι εἶναι ὅλοι αὐτοί ἐδῶ παρόντες, φύλακες τῆς ζωῆς μας καί τῆς γῆς τῶν παιδιῶν τους. Ὅτι εἴμαστε ὅλοι ἐδῶ μαζί τους, ὑπερασπιστές τῆς παρακαταθήκης πού ἐκεῖνοι μᾶς παρέδωκαν. Κανείς δέν λείπει ἀπό αὐτό τῆς γιορτῆς τό ἅγιο προσκλητήρι.

Μόνο ἐκεῖνοι λείπουν, πού ἔμειναν πίσω, μέσα στό σκοτάδι καί τῆς ἀγνωσίας τόν γνόφο καί ἄφησαν τό φωτοστέφανο πού τούς ἐτοίμασαν οἱ μάρτυρες νά τόν μαδήσουν, ὅσοι τήν δόξα ἐμίσησαν καί τήν πατρίδα μας ἠθέλησαν πεσμένη. Καί σύρθηκαν σέ ξένα ἄρματα δεμένοι καί σέ ξένα παζάρια πουλημένοι, ἀκολουθώντας τά βήματα ὧν

στό διάβα τῶν αἰώνων τήν πατρίδα λησμόνησαν καί στή μάνα τους τήν Ἑλλάδα ἀσέβησαν.

Χαιρέκακα οἱ ξένοι ἀπέναντι σ' ὄλους αὐτούς ἐστάθηκαν καί τούς εἶπαν: «Ἄφου τήν μάνα σας προδώσατε, πῶς ἐμεῖς θά θέλατε νά σᾶς τιμᾶμε καί στά σοβαρά νά σᾶς μετροᾶμε».

Συγχώρεσέ τους Γερμανέ. Οὐ γάρ οἶδασι οἱ ἄνομοι τί ἀδίκως ἐπραξαν.

Κι ἂν τούς τάφους δέν προσκύνησαν, κι ἂν τήν ἱστορία, φθόνῳ κινούμενοι, ἀπέκρουσαν καί τήν γλῶσσα τήν ἀλλοίωσαν, ὅμως οἱ καρδιές ἔχουν τήν δική τους λογική καί ἡ μουσα μέσα ἀπό τοῦ νεοέλληνα στιχουργοῦ τό στόμα πανηγυρικά τούς διαψεύδει.

Τήν Ρωμηοσύνη μή τήν κλαῖς
ἐκεῖ πού πάει νά σκύψη
Νά τη πετιέται ἀπο' ξαρχῆς
κ' αντρεύει καί θεριεύει
Καί καμακώνει τό θεριό
Μέ τό καμάκι τοῦ ἡλίου.

Ἀπό τίς ἀλησμόνητες Πατρίδες μέχρι τόν τελευταῖο οἰκισμό τῆς ἐλευθέρως Ἑλλάδος, ἀκούεται μυριόστημη ἡ ἀλήθεια.

«Ἡ Ρωμηοσύνη ἔν φυλή
συνότζιαιρη τοῦ κόσμου,
κανένας δέν εὐρέθηκε
γιά νά τήν ἱξηλείψη
κανένας, γιατί σκέπει την
πού τᾶ'ψη ὁ Θεός μου.
Ἡ Ρωμηοσύνη ἔν νά χαθῆ,
ὄντας ὁ κόσμος λείψη.»

Αἰωνία Σου ἡ μνήμη μεγάλε Ἱεράρχα τῶν Πατρῶν,
ἔθνεγέρτα Γερμανέ.